

1900-12-15

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

[I venstre margin, vertikalt, har J. R. tilføjet flg. note:

Da jeg er interesseret i at høre Deres Mening efter disse mine Udtalelser beder jeg Dem

sende mig blot et Par Ord efter Modtagelsen — der kunde jo saa i hvert

Fald blive Tid til

en Konference paa

Mandag om De

ønskede det. —

I største Hast!]

15. XII . 1900

Silkegade 13. II Kjøbenhavn

Kjære Ven.

Tak fordi De tager Dem af mine Kammeraters og mine egne Sager i Komiteen.

Selvfølgelig finder jeg, at Ordningen er meget mærkelig; imidlertid maa jeg indrømme, at jeg interesserer mig meget lidt, maaske for lidt, for den hele Sag. — Man burde naturligvis standse hvor en ... Periode ender og ikke midt i en stærk Udvikling.

Herom talte jeg forlængst med Madsen og Philipsen samme Dag Udstillingsplanen blev undfanget ved en Frokost ude i Kastrup; men jeg erfarede snart, at altfor mange smaa personlige Hensyn spillede med, til at man kunde bestemme sig for en virkelig rationel Ordning. Min Kjlighed ved den nævnte Lejlighed var vel ogsaa bestemmende for, at man ikke bad mig være med ved Ordningen af dette Foretagende.

Man kunde jo være endt med Marstrand — eller med Carl Bloch, maaske med Bevægelsen i Halvfjerserne, da Krøyer og Tuxen vendte hjem

[2]

fra Paris, eller man kunde være gaaet hele Aarhundredet igjennem til 1901. Men holde op ved 1891 er ganske meningsløst. ... Uheldigt vilde det være at faa den frie Udstilling repræsenteret ved det første Aar, forekommer det mig. [Ulæseligt, overstreget] Den frie Udstilling udfoldede sig jo

først rigtigt nogle Aar senere. De gamle, Folk, som Zahrtmann og Philipsen har jo gjort deres bedste Ting før den frie Udstilling, og de unge, Willumsen, Syberg, Johannes Larsen, Clement[,] Find o. s. v. kom først med senere eller gjorde ... deres betydeligste Ting senere. —

Hvad nu angaar mig selv personlig, da kan jeg kun sige, at om jeg sad i Kommisionen, vilde jeg ikke sende Bud efter nogle af mine Billeder — der — desværre — ikke har haft nogen Betydning for dansk Kunst [hvormeget saa end Frits Thaulov, efter hvad man fortæller mig, gaar rundt og præker derom]*, og saafremt man skulde træffe den af dem omtalte Ordning at medtage den frie Udstillings første Aar, da vil jeg om man beder mig om Billeder, give et Afslag, da jeg ikke vil udstille, hvor ikke saa mange af mine dygtige noget yngre Venner har Lejlighed til at udstille...

[3]

Deres Plan om en retrospektiv Udstilling af den frie Udstilling, er i og for sig god nok, og vi har da ogsaa tidligere drøftet den; men troer De, at det vilde være heldigt at holde den netop i Aar? Den store Udstilling i Raadhuset vilde jo tage hele Interessen, og de, der vilde gaa hen i den frie Udstilling, vilde sikkert kun blive en lille bitte interesseret Kreds.

Dernæst synes jeg, at der ikke er gaaet tilstrækkelig lang Tid endnu for den frie Udstilling til at holde en saadan Revue. De fleste Ting ere jo endnu i for friskt et Minde. Det er muligt, at den frie Udstilling ikke bliver gammel — noget jeg forøvrigt ikke vil sørge over; ligesaa lidt som Mennesker vinder ved at blive gamle, ligesaa lidt Institutioner af denne Art. — men jeg ser nu ikke saa mørkt paa den som andre og troer paa, at den endnu har nogle lykkelige Aar tilbage. — om ikke i pekuniært Udbytte saa i det, der er det vigtigste — Kunstnerisk Udvikling. — Derfor talte jeg ifjor, da Sagen drøftedes[,] imod allerede nu at holde en retrospektiv Udstilling.

—

Jeg troer derfor egentlig, da De formodentlig vanskelig kan sætte igjennem, at den frie Udstilling faar den Repræsentation, der tilkommer den, at De da gjorde rigtigst i at hindre _enhver saakaldt Repræsen-

—

[4]

tation af dens Medlemmer — mener De ikke?

Synes De ikke, at vor Stilling saa bliver bedst.X

Ja — dette er hvad jeg i megen Hast har kunnet nedskrive om denne Sag, undskyld mig om jeg har udtalt mig noget uklart; men i hvert Fald skal De have Tak for den udviste Interesse for den frie Udstilling.

Da De var gaaet forleden Aften, kom jeg til at tænke paa et Par Ting, som vi lige berørte, da De skulde gaa [herfra Silkegade]* 1) Vort Forhold til den nye Kunstforening 2) og Deres Bogs Størrelse.

Med Hensyn til det første vilde jeg meget nødtigt, at De skulde anse mig smittet af nogetsomhelst i Retning af Sammen-smæltteri. — Jeg troede og troer ikke, at den af Dem anbefalede Blokering er klog, da jeg ikke anser den for gennemførlig; men det er nu engang altfor behagelig at kunne tilføje sine Fjender lidt Fortræd til at jeg kunde nægte mig Fornøjelsen; hvorfor jeg gjerne vilde være med til gjøre fælles Sag som af Dem foreslaaet, selvom blot en yderst lille Kreds kunne blive enige, men selv paa dette tvivler jeg.

— —

2) ...Vi talte om Deres Bogs Størrelse, og De fortalte mig da, at den blev større end Eckersber[g]bogen. Troer De da ikke, at den bliver for stor, og at De burde trække den noget sammen. Hvis De ønsker det, skal jeg gjerne saa igjen gaa Manuskriptet igjennem; dog faar jeg ikke Tid før efter Nytaar.

Med venlig Hilsen Deres

Johan Rohde

— —

X Jeg ser her bort fra den pekuniære Side af Sagen. Ved at holde en retrospektiv Udstilling især samtidig med Raadhusudstillingen, frygter jeg for at vi udsætter os for et stort Underskud.

Den
 15. xii. 1900. Periode 13. Rijdsdram.
 i stadt stadt!

Kjær Ven.

Tak fordi De tager Dem af mine Kamme
 mers og mine egne Sager: Komilleen.

Særligst finder jeg, at Ordningerne er meget mælt
 sig; imidlertid mener jeg indvunden, at jeg interesser
 mig meget lidt, omend for det, for den hele Sag.

Man hører velvillige stander her i B. Periode
 end og ikke mindt i en stærk Udskilling.

Herrn taler jeg forlangt med Brønden og Philipsen
 sammen om Udskillingsplanen her indfangst
 net en forrest ind i Kædet; men jeg erfare
 snart, at alligevel mange smaa personlige Hensyn
 spiller ind, især at man kender bestemte og
 for en visst rationalt Ordning. Min Højhed
 net den endelige Fægtighed var vel ogsaa bestemt
 for, at man ikke bare mig ved med. net Ord-
 ninger af dette Forhold.

Man kender jo ogsaa end med Brønden -
 alle med Carl Bloch, maaske med Brønden
 i Heltjensens, da Hensyn og Tænkelse venter Lys

Da jeg er interesseret i at høre om Dens Mening
 om det og om det og om det og om det og om det

Dens Plan om en retrospektiv Udstilling af den
fine Udstilling, & i g for sig god nok, og vi har
den ogsaa tidligere drøftet den; men tror De,
at det ikke er en heldig at høre den udsagn: Aar?
Den store Udstilling: Realiteten ikke jo tage hele
Interessen, og de, der ikke er her: den fine
Udstilling, ikke vilde den blive en lille lilla
interessant Hoved.

Dermed synes jeg, at de er ikke ganske tilfredsfuld
lang Tid endnu for den fine Udstilling. Det er hør
en saadan Perle. De fleste Ting er jo endnu:
for fin og et Mindre. Det er omhyggeligt at den
fine Udstilling ikke bliver gammel - noget er forring
ikke vil sige over; ligesom lidt som mennesker vinder
nu at blev gamle, ligesom lidt Institutioner af denne
Art - men jeg er ikke saa meget paa den
som andre og tror paa, at den endnu har noget
lystbetragtning Aars tilbage. - om ikke i praktisk Udsigt
ses i det, der er det vigtigste, - Kunstnerisk Udsigt.
- Derfor kalder jeg ifølge, de Sagen Søjlerne med
allerede nu at høre en retrospektiv Udstilling.

—
Og tror derfor egentlig, at De formodentlig kan
sige den selv igennem, at den fine Udstilling fra
den Representation, der tilkommer, ^{den} at De der
gjør sig selv i at høre den enhver omhøvede Representation.

høsten af den Skæbnes — men De ikke?
Siger De ikke, at en Silling kan blive best?
Ja dette er hvad jeg i mange Aar har Eencelt ønsket
deris om den Sag; indsejlet mig om jeg var istand
at noget atlast; men i hvert ^{Fald} skal De have Tak
for den ærlige Tale som for den fine Betælling.

Da De var ganske forliden Aften, som jeg har at tænke
paa et Par Ting, som vi lige berørte, da De skænktes
[hvor Sidenstaaende.] Vort Forhold til den nye Kunstform,
2/3 Den Bogs Strikelse

Om Skuespillet der først vilde jeg meget rigtig, at De skulde
have mig smittet af uagtsomhed; Betragtning af Sammen-
smæltning. — Vi tænkte, og tror ikke, at den af den an-
befalede Boksning er Bogen, da jeg ikke kunne den for gjen-
nemførelse; men det er mig en alfor betydelig at Eenen
heltig sin Tjeneste lidt Forhad til at jeg vilde være mig
foranlediget; hvorfor jeg gerne vilde være med til at gøre faldt
Sag som af den forslaget, allene blot en yderst lille
Kreds kunne blive enige, men selv den lille er.

2/3 De talte om den Bogs Strikelse, De
fortæller mig da, at den blev strukt i Lehesten Bogen.
Trosser De da ikke, at den blev for stor, og at De
hvidt troede den noget sammen. Hvis De ønsker det, skal
jeg gerne stå i den gamle Manuskript i sammen; dog for at
ikke til for ofte Nye.

Med venlig Hilsen Den Johan Rasmussen

X Jeg har her blot for den pakkende Side af Sagen. Det
at høre en ubestemt Betælling i den samtidige med Rasmussen
skikkelige for sig for at en istand er for et stort Udsættelse.